

Forbrugere, der ikke underretter forsyningspligtvirksomheden om, at de genindtræder i leveringen, har dog ikke en ubetinget ret til at få leveret el uden at kunne blive afkrævet et engangsbeløb, jf. § 1, nr. 75 (§ 72). Især når der er tale om en forbruger med et stort elforbrug, vil den manglende underretning af virksomheden med forsyningspligt kunne føre til, at forsyningspligtvirksomheden bliver afkrævet en uforholdsmæssig stor betaling for ubalance, som denne ikke har kunnet tage skyldig højde for. Virksomheden med forsyningspligt vil afhængig af omstændighederne da kunne indregne denne betaling i prisen til den pågældende forbruger, gældende fra det tidspunkt leverancen af elektricitet påbegyndes, til forsyningspligtvirksomheden har registreret leverancen. Forbrugere, der i rimelig tid varsler leverandørskift, vil ikke kunne blive afkrævet en engangsbetaling.

Netvirksomheden pålægges med forslaget § 1, nr. 88 (§ 84, stk. 6) en forpligtelse til at underrette forsyningspligtvirksomheden, hvis en forbruger står uden elleverandør.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til den gældende lovs § 6, stk. 3. Ændringen af ordet ensartede til ikkediskriminerende har alene redaktionel karakter.

Til nr. 5

(§ 6 a)

Den nye bestemmelse har til formål at udgøre hjemlen for den danske gennemførelse af kravene om forbrugerbeskyttelse i eldirektivets artikel 3, stk. 5, og bilag A. Det følger af artikel 3, stk. 5, at medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger til at beskytte de endelige kunder og til at sikre en høj grad af forbrugerbeskyttelse. Bilag A præciserer, hvilke foranstaltninger, der skal træffes med hensyn til i det mindste privatkunder, dvs. forbrugere, som køber el til deres eget husholdningsforbrug.

I henhold til stk. 1 skal økonomi- og erhvervsministeren fastsætte minimumskrav, som elleverandører skal overholde i forbindelse med indgåelse af aftaler med forbrugere om levering af elektricitet. Dette vil ske ved en bekendtgørelse. De nye regler om forbrugerbeskyttelse vil supplere den generelle forbrugerlovgivning, som bl.a. omfatter aftaleloven, forbruger-aftaleloven, købeloven, markedsføringsloven og e-handelsloven.

De regler, der vil blive fastsat i medfør af stk. 1, vil gælde for alle elleverandører, dvs. såvel de rent kommercielle elhandelsvirksomheder som virksomheder med forsyningspligt. De kommercielle elhandelsvirksomheder er i dag kun omfattet af enkelte af elforsyningslovens bestemmelser.

I stk. 2, nr. 1, opregnes forskellige forhold, som ministeren kan fastsætte nærmere regler om med hjemmel i stk. 1. Det vil være nødvendigt at fastsætte regler om en række af disse forhold for at gennemføre kravene i eldirektivets bilag A. Der vil bl.a. blive fastsat regler om, at der som grundlag for ethvert kundeforhold skal foreligge en skriftlig kontrakt. For så vidt angår kravet om skriftlighed, vil der blive fastsat regler, der giver mulighed for en fleksibel opfyldelse heraf, f.eks. således at kontraktindgåelsen kan ske elektronisk, i det omfang det kan ske på betryggende vis. Det kan f.eks. være ved anvendelse af elektroniske signaturer. Forbrugere, som ved lovens ikrafttræden er i et aftaleforhold med en elleverandør, men ikke har en kontrakt, kan bede leverandøren om en kontrakt.

Der vil også blive fastsat minimumskrav til, hvad kontrakten skal angive. Den skal bl.a. indeholde oplysninger om leverandørens navn og adresse, hvilke ydelser der leveres og på hvilket kvalitetsniveau, hvordan aktuel information om gældende tariffer mv. kan indhentes, kontraktens løbetid, betingelser for fornyelse og afslutning af kontrakten, og om hvordan procedureerne for bilæggelse af tvister iværksættes, jf. direktivets bilag A, litra a.

Derudover vil bekendtgørelsen indeholde regler om elleverandørers pligt til at underrette forbrugerne med et passende varsel, hvis leverandøren planlægger at ændre priser eller vilkår eller at forhøje gebyrer. Forbrugere skal have ret til at opsigte kontrakten, hvis forbrugeren ikke vil acceptere de nye betingelser, jf. direktivets bilag A, litra b.

Det skal også fremgå af bekendtgørelsen, at forbrugeren skal tilbydes et bredt udvalg af betalingsmetoder, jf. direktivets bilag A, litra d. Det kan f.eks. være betaling via betalingservice, girokort, dankort eller check. Med hensyn til betaling for leverandørskift kommer det til at fremgå af bekendtgørelsen, at forbrugere ikke skal betale for at skifte leverandør, jf. kravet i bilag A, litra e. Dette vil medvirke til at sikre, at forbrugerne reelt kan skifte til en ny leverandør.

Hvis der viser sig behov for det, kan økonomi- og erhvervsministeren også fastsætte regler om elleverandørers mulighed for at opsigte en kontrakt eller stoppe leverancer til en forbruger i tilfælde af, at forbrugeren ikke betaler for leverancen. Den gældende lovgivning på elområdet regulerer ikke disse forhold, men som anført under bemærkningerne til § 1, nr. 4, (§ 6) har Energitilsynet via afgørelser fastlagt en praksis herom.

Ifølge stk. 2, nr. 2, kan økonomi- og erhvervsministeren fastsætte regler om klagebehandling, herunder